

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer vasárnap.	Felolvas szerkesztő és kiadó Skríbanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyitólár sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
---	---	---

Járásbíróágunk ügye a fordulat- előtt.

E kérdéssel már sok ízben foglalkoztunk, ismétlésekbe való bocsátkozás helyett csak röviden utalunk a már elmondottakra. Midőn a kérelmező küldöttség gróf Széchenyi Imre vezérlete alatt Budapestre ment, már azon reményünknek adtunk kifejezést, hogy Oméltósága ismert és kellőleg méltatott politikai súlya szintén biztosítéknak tekinthető igazságos és méltányos ügyünk érdekében. Az alábbiakban föltevésünk helyessége beigazolást nyerend.

Ezen mozgalmat követte legutóbb a szigetváriaknak Olay Lajos képviselő támogatásával megkísérlett ellen mozgalmak és ismét láthattuk a pár év előtti politikai hullámzásoknak epilógját. Ugyanazon kérelmezőket rábírták most az ellenmozgalom támogatására. Mi előre tudtuk, hogy a miniszter ur ő excellentiája az ily, egyenesen következetlenségre kitanító eljárásnak felülni nem fog és kellő értékére fogja leszállítani az ókum-bákumos Juci, Kata és Panna féle aláírásokat.

Ismételjük, hogy e manőver politikailag gyomrunkat már jól

megfeküdte. Hire jár, hogy N. Atád is követni szándékozik e gyászvitézi taktikát, ha ugyan előbb meg nem gondolja, hiszen nincsen nekik oly túl buzgó, véleményünk szerint a képviselőséggel inkompatibilis ügyekbe magát bele ártó képviselőjük. Informátióink szerint a miniszter ő excellentiája kedvvel foglalkozik járásbíróágunk ügyével és ezen érdeklődés egyenesen gróf Széchenyi Imre befolyásának tulajdonítható és már annyira érlelődött, hogy csak arról van szó, hol legyen, a város mely részében, a járásbíróági épület helye.

Ily körülmények között igazán érdektelen reánk nézve, hogy a szigetváriak esetleg a n. atádiak milyen újabb fondorlatot akarnak megkísérteni; lapunk egyik barátja a főszolgabíróágunkra is áhító szigetváriaknak azt készséggel oda is ígérte, ha a jó urak annak díszes épületét hátukon vinnék el tőlünk vissza Szigetvárra.

Most már teljes bizalommal vagyunk ügyünk érdekében, megszűnt az Iris almája feletti czivakodás, hogy merre felé legyen a járásbíróág épülete. Ha a miniszteri döntés Barcsot jelölné ki, mi feltétlenül bizzunk a barestelepi-

ek intelligentiájában és községük iránti ismert szeretetükben, buzgóságukban; épügy viszont elvárjuk a barcsi polgárságtól, élükön az ügybuzgó és fáradhatatlan jegyzőjüktől, ha a döntés esetleg meg Barcstelep javára történnék meg, — hogy kicsinykedő ellenvetésekkel e létérdeki jogot, melyért évtizedes küzdelmet folytattak, örökre eltemetni nem engedik.

E föltevés természetes követelménye a politikai eszélyesség és községi létérdek iránti érzéknek. Hiába való lesz minden esetleges az ügyforgalmat illető mesterséges ellenstatistika, megmondotta Eötvös Károly az eféle statistikáknak: ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes értékét. Minden ellenmozgalom kicsinykedése eltörpül azzal szemben, hogy Barcs az ország egyik legjelentékenyebb forgalmi góczpontja és kereskedelmi súlyánál fogva sokkal többet nyom a latba, mint Piripócs, Szigetvár, N. Atád. Ha már kereskedelmi helyzetünk csak por volna a szemekbe való hintés czélzatából, ugy még mindig fenn marad számunkra és mindazok részére a kik személyes meggyőződést szeretni óhajtanak, hogy a járásbíróág határszéli városunkban a szomszédos magyar-

TÁRCZA.

Itéj!

A kisutoából való ez a történet, a kis-utezából, a mely nincs többé. Lebontották egészen azt a földszintes házat is, a melyben már huszonhárom éve lakott a tanácsos ur a fiával. És kiásták arasznyi udvaráról a platánokat, a melyeknek egyetlen sárga levele őri ma e történet emlékét.

Az utolsó napon, a mikor már költözben voltak, behívatta a fiát a tanácsos ur, hogy beszélni akar vele. Ott volt, a halálra ítélt platánokról hullott az elsárgult levél. A tanácsos ur kezére hajtva fejét, csöndes, szomorú hangon kezdte beszédét.

Mielőtt ebből a hajlékból távoznánk fiam, egy vallomással tartozom neked. Soha sem ismerted az édes anyádat. Most róla fogok beszélni. A te anyád nagyon szép leány volt. De nagyon szegény és

elhagyott is, a mikor mint modell akarta megkeresni a kenyerét. Annak a nagy művésznek a műtermében, a hol én mint festőnövendék dolgoztam. Bűbájosan szép szeméből a tisztaság, az ártatlanság sugárzott. Megsajnáltam őt, hogy ilyen pályára lépett. A midőn pedig paraszkodott, hogy se testének, se lelkének nincs hová lennie, fölajánlottam neki a magam szegénységét. Elhoztam ebbe a házba, nem az én szobámba, hanem az anyámhoz, aki az udvar másik oldalán lévő szobában lakott. És én, a kinek semmije sem volt, dolgoztam kettőjükért. Attól kezdve sokszor ültünk itt a platánok alatt ketten és bizalommal hallgatott, ha művész ábrándjaimról, a jövő derengő boldogságairól beszéltem neki.

Egy napon meghalt az édes anyám. Ketten maradtunk. Ugy szólván a temetőből mentünk az oltár elé! Az anyám, aki mind a kettőnkét szeretett, úgy akarta. Egy évre rá megszületett te. Nehéz, de szép idők voltak, tele reménnyel, illuzióval. Bármennyire megtépdesték tehetségem bontakozó szárnyait a gondok, bol-

dog voltam, ha az anyád megcsókolt és egy édes, ábrándos dalt énekelt nekem. Csodásan szép volt a hangja. Ki hitte volna, hogy ez a hang lesz mindennek és boldogságom megromtója.

Egy napon meghallotta az énekét valaki. Mellékes, hogy ki. Egy gazdag nagy ur. És akkor odatolakodott hozzá, behálózta. Telebeszélte a fejét, hogy hagyja itt ezt a nyomort, mely nem méltó hozzá, mely elhervasztja időnek előtte. Csábitotta szép jövővel, gazdagsággal, díszséggel és az anyád megszédült ettől a beszédétől. Elhagyott. A mikor hazajöttem, te magányosan sirdogáltál ebben a kicsi szobában. A festőállványomon egy papírlap függött.

„Isten veled. El kell válnunk. Mind a kettőnknek jobb lesz így. Viseld gondját a babának. Elvittem volna, de nem akartalak tőle is megfosztani. Bocsáss meg nekem.”

Nagyon, de nagyon szomorú nap volt ez. A platánok ép így hullatták levelüket. Olyan kietlen volt minden. Azt hittem megszakad a szívem. Arra gondoltam,

ságtól telített Slavoniára nézve: kulturális missiót lesz hivatva teljesíteni. Ez pedig nem önző dolog, hanem minden hazafi szemében szent cél.

Lapunk olvasóihoz.

Hat éve mult már innen-onnan, hogy Barcon lapot indítottunk. Célunk az volt, hogy a lappal, mint hivatott eszközzel Barcs és a vidék érdekeit szolgáljuk; haladását minden nemes-, hasznos- és jóban, amennyire tőlünk telik — elősegítsük.

Szent célunk érdekében leküzdve minden akadályokat, haladtunk kijelölt utakon s haladunk tovább is esüggedetlenül.

A népek jobblétének előmozdítására mindig hatalmas eszköz a sajtó s mi egy hivatását jól felfogó lapot adunk a közönség kezébe, mely eszméit mindig a nagy közönség helyesebb felfogásából merítve hangadója, szószólója minden üdvösnek, jónak.

Politikával nem foglalkozunk, reánk érdektelen hírekkel nem töltjük lapunkat, családok beléletét nem bolygatjuk, a helyett közhasznú, vagy helyi érdekű aktuális cikkeknek adunk helyet, mely hasznára lesz társadalmi és közgazdasági életünkre.

Figyelemmel kísérjük úgy a vidéken valamint a megyében előforduló fontosabb eseményeket s azokat tárgyilagosan, vagy nézetünket osztva hozzá, közöljük lapunk olvasói előtt.

Minden törekvéseinket pedig oda irányítjuk, hogy Barcs egy hatalmas központtá fejlődjön, mely őt kedvező természeti fekvésénél fogva is megilleti s hogy egyrészt áldással hasson a vidéki községek életére, más részt pedig, mint határszéli város — úgy társadalmilag, mint közgazdaságilag erős bástyája s nyelvben öre legyen édes hazánknak.

Ehhez pedig mint a multban, úgy jövőben is kérjük Barcs s a vidék érdemes tollforgatóit, publicistáit, szíveskedjenek bennünket közreműködésükkel

hogyan megölöm magam. De itt voltál te. Mit tegyek. Dolgozni kezdtem. Az eset örökre kihullott kezemből e csapás után. Beálltam hát napidijásnak egy miniszteriumba. Dolgoztam érted, kit egy öreg asszonyhoz adtalak itt a házban. És azután lélekölő esendben multak az évek, Engem kineveztek, fokról-fokra emelkedtem oda, a hol ma vagyok a számtanácsossáig. Az anyádnak pedig hírért sem hallottam évekig. De a te tizenkettedik születésed napján fölkeresett. Ragyogott rajta a sok gyémánt, suhogott a selyem. Bocsánatért könyörgött, téged akart látni. Én pedig nem hallgattam meg. Hiába volt minden, elűztem, téged pedig elrejtettelek. Az anyádból világhírű énekesnő lett, nagy vagyont szerzett, grófok, hercegek hódoltak előtte. Mindent elkövetett, hogy téged lásson, de hiába.

A mi sorsunk is javult ezalatt s épen az én tanácsosi kinevezésem napján kaptam a hírt, hogy az anyád meghalt Amerikában és nagy vagyont reád hagyta. Kerestek, kutattak, hiába. Eltitkoltalak és a nagy vagyon az amerikai sze-

továbbra is segíteni, hogy egyesült erővel megfelelhessünk hazafias kötelezettségeinknek.

Végül midőn még hálás köszönetet mondunk városunk s a vidék lelkes, művelt közönségének, kik lapunkat úgyszólván fennállása óta pártfogolni, támogatni szívesek voltak, azoknak továbbra is szíves támogatását kérve,

maradtunk hazafias üdvözlettel:

Barcs és Vidéke

szerkesztősége és kiadóhivatala.

H i r e k.

— **Ajándék kiosztás.** A nemes szívű gróf Széchenyi család, kinnek az adakozás, a jóttevés a lelki gyönyöre, a többi évekhez hasonlóan karácsony másnapján a Szent mise meghallgatása után osztotta szét ajándékaikat Tarnóczán, az iskolás gyermekek s cselédek között. A kiosztás az iskola épület helyiségeiben történt a nemes szívű grófi család s a tisztség jelenlétében.

— **Sylvester esték.** A Sylvester estét két helyen és nagy közönséggel s vidám hangulattal tartották meg városunkban. Megtartotta nevezetesen a „Barcsi Olvasókör“ s a „Barcsi Iparos Olvasókör.“ Mindkettő fűszerezve volt részint felolvasással, szavalat-ének- s monologgal.

A Barcsi Olvasókörben az est programját a kör dalárdája nyitotta meg, mely szép éneket és magyar népdalokat adott elő kitűnő iskolázottsággal. A dalárda ez alkalommal lépett fel először s jól megálta helyét. A dalárda után Dévai N. adta elő a „Légy“ monologot, majd utána ismét a dalárda énekelt. Ezután Boor Ilonka kisasszony szavalt, melynek végzetével kezdetét vette a táncz, mely a késő reggeli órákig tartott a legvidámabb hangulat mellett.

A Barcsi Iparosok Olvasókörében az est műsorát Schleining Károly tanító nyitotta meg, ki az „Ipar és Kereskedelem“-ről tartott hosszabb, érdekes felolvasást, mit nagy figyelemmel hallgatott

gényeké lett.

Én pedig neveltelek fiam. Ma huszonnégy esztendőös vagy. Van tisztességes neved, szép állásod és néhány ezer forintod, a mit én kuporgattam össze számodra. Így cselekedtem én fiam, mert nem tehettem másképp, huszonhárom évig egy perczig sem.

Ezt a szomorú történetet pedig, úgy a hogy megesezt, nem tudja senki, csak a halálra ítélt platánok egy száraz levele, a melyet itt őrzök e tárczámban, egyetlen emlékül menybeli boldogságnak, pokoli kinszenvedésnek. Elporlad ez a levél is a mint hogy elmulik, eltűnik minden, ez uteza, e ház, e hatalmas platánfák, minden, minden porrá lesz, egykor a sir is.

De mielőtt elhagyjuk ezt a hajlékot, hol születél és nevelkedél fiam, akartam hogy megtudj mindent, hogy megfosztotalak az anyádtól, egy nagy vagyontól. És mindezt azért, hogy megtartsalak magamnak. Jól cselekedtem-e, rosszul-e, nem tudom. De hiszen te nem vagy gyermek fiam, férfi vagy: itélj.

Justus.

végig a társaság. Utánna Zumi N. fiatal iparos szavalt a „Csárda romja“ című költeményt s ezután tánczra kerelkedett a fiatalság. A kitűnő mulatságnak csak a világos reggel vetett véget.

— **A Barostelepi Polgári Olvasókör** az új év első napján sikerült szórakoztató estélyt rendezett, melyen a tagok csaknem teljes számmal jelentek meg. A rendezők kitettek magukért, mert a szórakoztató műsor mind végig érdekes volt. Maulwurf Gyula az elmúlt év történetéről értekezett szellemesen és humorisztikusan. A felolvasás a hallgatóság figyelmét mélyen lokította és derült hangulatra keltette, végül pedig a felolvasót lelkesen megéljenezte. Azután következett művészi hegedű és cziterajáték, melyeknek egyes darabjait többször megismételtette a hallgatóság. Végül következett Zumi János szavaltata. Az előadásokat követő tánczmulatság világos reggelig tartott. A barostelepi polgári olvasókör még több ilyen élvezetes estélylyel szándékozik kedveskedni tagjainak.

— **Közgyűlés.** A Barcsi Kerékpár-Egyesület f. évi január 13-án délután 2 órakor tartja évi rendes közgyűlését, melyre ez uton is kéri a tagok minél számosabb megjelenését. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztári jelentés. 4. A f. évi költségvetés megállapítása. 5. Tisztviselők választása. 6. Indítványok.

— **Hymen.** Kaiser Pál a magyar-leszámitoló és pénzváltó-bank barcsi tárházainak hivatalnoka eljegyezte Wilhelm Francziska kisasszonyt Marczaliból.

Varga Gyula postatiszt jegyet váltott Pospischil Mariska kisasszonnyal Barcon.

Kovács Sándor. s.-szobbi vasuti hivatalnok eljegyezte Eriedmann Jakab leányát, Laurát, a kolozsmegyei Feketetőről.

— **Itt a tél.** Ugyancsak megcsufolt a furfangos tél apó. A tavaszias enyhe időjárás után hirtelenül e hó 2-ikán oly hideg idő állott be, hogy a fagy pont 8—10 fokon állott s tartja magát keményen. Kár, hogy a hideg beálltakor kevés hó esett, különben most kitűnő szánut lehetne a csonttá fagyott földön. Jég is lesz elég, megtelhetnek a jégvermek, pénteken meg is kezdték már a hordást városunkban.

— **A Barosi Nőegylet mulatsága.** Szombaton, e hó 5-én este volt a Barcsi Nőegylet tombolával egybekötött jótékonycélu mulatsága, melyről lapunk zártakor röviden a következőkben számolhatunk be.

Diszes, előkelő társaság jelent meg a Barcsi Casinó termeiben, hol a mulatság tartatott, köztük sok csinos hölgygyel. 9 órakor vette kezdetét a táncz, melyet igazi jó kedvvel, fáradszátlan kitarással lejtett a fiatalság, csinos lányok és menyecskék csoportja. Közel éjfél felé szünet állott be s kezdődött a tombolajáték. A jótékony célnak érdekében fiatal hölgyeink minden bájukat, kedvességüket felhasználva, buzgón árusították a tombolajegyeket s nemes fáradozásuk nem is volt sikertelen, mert pár percz alatt mind elfogytak. A sok szép csinos tárgy felett — melyet a nőegylet tagjai adtak össze — élénk érdeklődés s kellemes szórako-

zás mellett folyt le a kijátszás ideje, jól mulatott mind, ki részt vett a játékon s még jobban azok, kiket a szerenese egy-egy szép nyereségy tárgyhoz juttatott. Ennek végeztével terített asztalokhoz ült a társaság s jó ételek, jó italok s Boros Mihály derék cigány primásunk zenekarának szép játékaival mellett a legkitünőbb hangulat uralkodott. Később ismét a tánc-terembe vonult a fiatalság s folyt vigan tovább a tánc világos reggelig. Hölgyeink nemes fáradozásainak a jótékonyosság érdekében meg volt a kellő sikere: úgy szellemileg, mind anyagilag elég jól sikerült a mulatság. Az igaz, hogy e mulatsággal nem ismertünk rá a nálunk régebben lefolyt népes mulatságokra. Igen sokan távol maradtak. De nem bolygatjuk most ennek okát, szívünk elszorul, ha rágondolunk beteg társadalmi életünkre. Miért nincs az másként?

Megpróbáljuk sietve csokorba kötni a jelenvolt szép hölgyeket, szíves elnézést kérve, ha e számunkból tévedésből valaki kimaradna. Jelen voltak:

Asszonyok: özv. Epstein Mórné, Hoffmann Ferenczné, Havas Imréné, dr. Kronberger Adolfné, Kondrát Imréné, Kohut Sámuelné, Krausz Albertné (Babócsa), Kremzier Miksáné, özv. Kremzier Károlyné, Kreisler Salamonné, Lukács Sándorné (Alexander), Löwy Zsigmondné (Daruvár), Pató Jánosné, Pollák Samuné, Policzter Gézánné (N. Korpád) özv. Stern Zsófia, Spitzer Lipótné, dr. Siklósi Albertné és Valkó Gyuláné.

Leányok: Dorner Ilonka, Deutsch Margit (Bécs), Engl Szera, Fischer Hermin, Gold Janka (Sümege), Krausz Szabina (Babócsa), Kreisler Irma és Netta, Kohut Irma, Kremzier Aliz és Náday Irma (Szombathely).

— **Jönnek a színészek.** A jelenleg Nagy Atádon működő szintársulat — mint halljuk — a napokban Baresra érkezik s megkezdni népszimű és operett előadásait a Hoffmann és Krausz féle szinkörben. A társulat vidékünkön ismeretlen, még nem szólhatunk róla semmit.

— **A Balaton befagyott.** Keszthelyről írják pár nappal ezelőtt, hogy a nagy hideg következtében a Balaton széleit már jég borítja s hogy egy-két nap alatt valószínűleg befagy az egész tó. Bizonyosan azóta be is fagyott s lesznek balatoni „rianás”-ok.

— **Esküvő.** Illés János belegi vasúti tisztviselő, ma délután 3 órakor vezeti oltárhoz Horváth Erzsike kisasszonyt, Horváth Imre kedves és bájos leányát, Kaposváron.

— **Fehér világ.** Hireink hözött fontosabb óhajtottuk, hogy bár több hó esett volna a fagyos földre, s így jó szánutank lehetne. Lapunk zárta felé ez is beteljesedett. Szombat éjjel oly hó mennyiség esett le, hogy fehérség fedi az egész láthatárt s ma vasárnap vigan surranak el az ablakok előtt a csilingelő szánkók vigan szánkózókkal.

— **Leütötték a postakocsist.** Karádiaknak újév reggelén új postakocsis vitte meg a b. u. é. k. leveleket és „anzikskártyákat.” Mig sok kis leány epedve várta a megemlékezéséért küldött új évi üdvözlőket, aligha gondoltak arra, hogy a szép fehér s rózsaszínű papírokon vércseppeket hintettek szét, az uttalan,

jeges, fagyos utakon. Karád és Szolád között ugyanis, az év utolsó napján, egy teljesen árva úton, a hazafelé ballagó postakocsist eddig még ismeretlen tettesek megtámadták, a kocsin levő vasszekrényt feltörték, s annak tartalmát magukkal elrabolták. A vakmerő tolvajokat a csendőrség már nyomába vette.

— **Lesz olvasókör.** A s.-szobbiaknak régi vágya teljesül, mikor arról értesítenek bennünket, hogy a faluban olvasókört fognak felállítani. A mindenesetre dícséretreméltó akció már régebbi idő óta foglalkoztatja az odaváló köröket.

— **Itt a farsang!** A csurgói önk. tüzoltó egyesület f. hó 5-én szépen sikerült táncmulatságot rendezett. A tiszta jövődelmet az új és óvárosi, továbbá az alsó sarkadi tüzoltó állomásoknak villanyos vezetékkel való összekötésére fogják fordítani.

Továbbá a marezali-i kath. legényegylet is tart farsangi mulatságot. A saját házalapja javára megtartandó táncestély január 12-ére van jelezve.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 81597 mm. 1279650 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 12927 mm. 190050 bizt. érték összesen 94524 mm. 1469700 bizt. érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 16851 mm. 254050 bizt. ért. Készlet f. hó 31-én 77673 mm. 1215050 bizt. ért. Részletezés: 38010 mm. buza, 1081 mm. rozs, 5116 mm. árpa, 9486 mm. zab, 18999 mm. tengeri 300 hüvelyesek, 325 mm. liszt, 4406 különféle.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorba, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdacokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrangú orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekeres, mely 6 doboz a 15 labdac 1. 05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tekeres 1. 25 frt-ért, 2 tekeres 2. 30 frt-ért, 3 tekeres 3. 35 frt-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

— **A só beszerzés megkönnyítése.** A magyar kormány ismét oly intézkedést tett, a mely nagy mértékben hasznára válik a kereskedelemnek és iparnak, valamint a nagygyógyászati közönségnek is. Lukács László pénzügyminiszter ugyanis meggyőződésével arról, hogy a só beszerzés terén az időszerű fennálló bonyodalmas és nehézkes viszonyok reformra szorulnak, a Budapestben székelő „Magyar kereskedelmi” részvénytársaságot megbizta azzal, hogy a sóvásárló kereskedők gyors és előnyös kiszolgálásairól gondoskodják, valamint hogy az iparsó beszerzését is mindenképpen megkönnyítse. Az egész országban minden kereskedőnek sok baja volt eddig a sóvásárlással és ezért kétségtelen, hogy általános örömmel kell üdvözölni a miniszternek ezt az igazán gyakorlatias intézkedését.

— **Az ország legolcsóbb folyóirata.** A Magyar Néprajzi Társaság dr. gróf Kunn Géza, Zichy Jenő, Szalay Imre, Vámbéry Ármán, dr. Munkácsi Bernát György Aladár, dr. Sebestyén Gyula, dr. Jankó János, dr. Hermann Antal stb.

aláírásával egy előfizetési felhívást küldött be hozzánk, a melyben tudatják, hogy folyóiratuk az Ethnographia 1900-tól fogva évi tíz terjedelmes, műlapokkal, rajzokkal, fényképfelvételekkel, hangjegyekkel és egy állandó múzeumi melléklettel ellátott füzetben jelenik meg. A díszesen kiállított havi folyóirat évi előfizetési ára ennek dacára továbbra is csak 6, azaz hat korona marad. E példátlan olcsósággal a több minisztérium és tudományos intézet támogatását élvező társaság azt óhajtja elérni, hogy az ország minden irodalombarátját tagjának s folyóirata munkatársának megnyerje. Az Ethnographia ugyanis főként népköltési gyűjtéssel foglalkozik s készséggel teret nyújt annak, hogy a társaság vidéki tagja benne népdalokat, dallamokat, népmondákat, népmeséket, Krisztusmondákat, betlehemes, vizkereszt, balázsnap és gergelynapjátékokat, regös-énekeket, luczanapi szokásokat, újév köszöntőket, születési, lakodalmi, névnap és temetkezési szokásokat, az év különböző napjaira és különböző alkalmakra szóló babonákat, kuruzsló szokásokat, igézéseket, ráolvasásokat játékdalokat, kiolvasó versikeket, találós meséket, alkalmi rigmusokat, közmondásokat stb. közlétehessenek. A társaság e gyűjtések nyomtatott ivoit 32—60 koronával díjazza. A gyűjtők közleményei és a tagságot jelentő levelező-lapok egyszerűen a M. Néprajzi Társaság címére (Budapest, M. Nemzeti Múzeum) küldendők. A jelzett társaság törekvéseit, mivel népünk költészetének régi emlékeit a modern kultúra végenyészettel fenyegeti, melegen ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe.

— **A „Magyar Szó” előfizetési felhívása.** A „Magyar Szó” újévkor lép második évfolyamába. Tizenegy hónapos élete beigazolta, hogy a haza ellenségeinek a „Magyar Szó” a legveszedelmesebb ellensége.

Minden társadalmi, politikai és művészeti kérdésben a „Magyar Szó” függetlenül foglalt állást. Csak is a „Magyar Szó” lehetett független minden irányban, mert függetlenségét nemcsak programjába vette, hanem meg is valósította.

A „Magyar Szó” semmiféle politikai pártnak, semmiféle társadalmi érdek csoportnak nem áll szolgálatában.

Ez a teljes függetlenség biztosította a „Magyar Szó”-nak azt a nagy hatást, melyet a közéletre gyakorolt. A „Magyar Szó”-ról úgy beszélnek, úgy fogják fel, mint az egyetlen ellenzéki újságot, melynek van bátorsága mindent megmondani mit a közjó javára szükségesnek talál.

A „Magyar Szó” olvasása nélkül senki sem lehet eléggé tájékozott a közviszonyokról, mert a „Magyar Szó” az egyetlen újság, mely semmit el nem hallgat, semmit el nem tussol, melynek szókimondását csupán az irodalmi jóízű szabályozza.

Tárca- és hírvata máris a legjobb közé tartozik az egész magyar zurnalisztikában s maga a lap élénkebben van szerkesztve, mint minden más újság. Mindezeknél a legmelegebben ajánlhatjuk olvasóinknak, hogy fizessenek a „Magyar Szó”-ra. Az előfizetési árak a következők:

Egész évre	28 korona
Fél évre	14 „
Negyed évre	7 „
Egy hónapra	2 „ 40 fil.

Egy esinosan butoro-
zolt 2 ablakos föld-
szinti szoba

Weisz Jakabné-
nál (tornyos ház) in-
telligens ur részére
azonnal kiadó.

Köhögés és rekedtség ellen

biztos hatásuak

KAISER MELL-CZUKORKÁI,

melyről **2650** közjegyzőileg hitelesített elismerő
irat is fényesen tanuskodik.

Biztosan és kitűnően hatnak légutak bántalmazásainál, neve-
zetesen:

 légcső, tüdőhurut

és ezen szerveknek elnyálkásodásánál.

Egy csomag 20 és 40 fillér.

Kapható:

SCHÖN RICHÁRD gyógyszer-tárában

Barcstelepen.

20-3

A MAGYAR SZÓ

Előzetési ára: negyedévre 7 korona, egy óra 2 K. 40 fill.

Mutatványszámot egy hétig küldünk.

az egyetlen, minden részében független,
szókimondó fővárosi napilap.

Szerkeszti: **dr. Pályi Ede.**

Vezércikkei a legjelesebbek. Egyébb cik-
kei a politikai és társadalmi élet napi je-
lenségeivel foglalkoznak. Hírvivata a leg-
jobb és legtökéletesebb. Külföldi rovata a
nagyvilág eseményeivel számol be. Tar-
cái és regényei a legjobb írók művei.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapesten, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR

Tizenkét kötetben

**Eddigélé három kötet jelent
meg. — Négy havonként jön
egy-egy kötet**

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.

 teljes mű ára
192 korona

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

rendelőlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő

Révai Testvé-
rek Irodalmi In-
tézeti Részvény-
társaság
Budapest
VIII., Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért reménye a magyar irodalomnak, mert az el-
ső teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő
világtörténelem

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű el-
avult és értéktelenné vált

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetelen és mindenkinek, a
ki művelt ember akar lenni

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társada-
lom hazaszeretést és összetartást tanul

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti
lelkét

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival nem-
csak tanít, hanem oktató gyönyörködtet is így a
legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

ezimű művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigél-
három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kö-
telezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3
koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve
nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján
szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vé-
telára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és
fizetési arányában szállítandók

Kelt.....

Név:.....

Állás:.....